

alkoholnih pijač, perila in obleke ter znaš škoda težke tisočake.

Napad na orožnika. V Zagorju ob Savi se je zgodil napad na orožnika. Gruča fantov se je pripeljala z vozom do Toplic, na povratku proti Zagorju pa so hoteli strahovati ljudi na cesti. Brata Jože in Vinko Plahutnik, ki sta pripadala družbi, sta blizu Košeninove gostilne srečala narednika Najgerja, ki se je vračal s službenega obhoda s postaje, in je oba fanta opozoril, naj ne kalita nočnega miru. Tedaj pa sta se fanta takoj lotila orožnika in pričela se je borba na življenje in smrt. Fantoma se ni posrečilo razorožiti orožnika, ki je dobil hude poškodbe na glavi. Vinko pa je bil poškodovan na desni strani čela, a Jožetu se je strgala obleka. Pri zaslišanju od strani orožniškega vodnika Mavroviča sta oba fanta priznala hudo borbo z orožnikom, zagovarjala sta se s pijanostjo. Po prvem zaslišanju so ju predali v zapore v Litiji. Jože je bil že večkrat kaznovan in je zadnje kazni presedel v mariborski kaznilnici zaradi uboja finančnega preglednika v avgustu 1934 na Kumu.

Vlom v gostilno. Nočni vlomilec je obiskal gostilno g. L. Podbrežnika v Kamniku na Gorenjskem. Natakariči je odnesel 1000 din vredno zlato zapestno uro, dva 500 din vredna zlata prstana, 400 din gotovine ter vse cigarete. Iz jedilne shrambe je pofatil celo šunko. Steklenic z likerjem in vinom se ni dotaknil.

Izpred sodišča

Obsojena ubijalca. V Botkovcih pri Ormožu se je mudil 12. februarja posestnik Alojz Lajh s svojo ženo Elizabeto pri posestniku Francu Štebihu. Mimo hiše sta prišla pijana brata: 23 letni Alojz in 22 letni Franc Matjašič iz Senčaka pri Sv. Tomažu pri Ormožu. Štebih in Lajh sta se izognila razgrajčema v hišo, Lajhova že-

na pa se je umaknila k sosedu. Eden od pijanih bratov je šel za njo in Lajh je bil prisiljen, da je priskočil ženi na pomoč. Lajh je skušal pomiriti divjaka, a je dobil od mlajšega tako hud udarec po glavi, da se je zgrudil nezavesten. V tem trenutku je priskočil še Alojz Matjašič in ga je zabodel še trikrat v prsa. Pobiti in zabodeni je izdihnil v par minutah. Surovini sta poškodovali tudi še Lajhovo ženo, ker je hotela pomagati napadenemu možu. Obtožena brata sta se izgovarjala na obravnavi v Mariboru dne 26. aprila s silobranom ter pijanostjo, kar pa jima ni pomagalo. Alojz Matjašič je bil obsojen na tri leta, njegov brat Franc pa na dve leti strogega zapor.

Po štirih letih ječe oproščen. 12. marca 1935 so našli v gozdu v Homu pri Bočni obešeno na smrekovi veji 20 letno Heleno Repič. Sum je padel na 25 letnega posestniškega sina Martina Brezovnika iz Šmartna ob Dreti. Brezovnik je prišel pred celjsko sodišče, ki ga je obsodilo na podlagi okoliščin in izpovedi priči na dosmrtno ječo, ker je Repičevo, s katero je imel nedovoljeno razmerje, en mesec pred porodom obesil. Obsojeni je odsedel že štiri leta, ko je bila zadnje dni v Celju ponovna obravnava, na kateri je bil Brezovnik dne 27. aprila oproščen in se je odpeljal z očetom ter materjo domov. Dve priči, ki sta pred štirimi leti obdolženega najbolj obremenjevali, na tokratno obravnavo nista prišli, ampak sta pobegnili preko meje v Nemčijo.

Slovenska Krajina

Murska Sobota. Pred dobrimi desetimi dnevi je vozil šofer g. Celeca na cesti Tišina—Murska Sobota svato. Ker je bil avto napolnjen in je vozač precej hitro vozil, jih je ob ovinku pri Črncih vrglo v obcestni jarek, kjer so vsi skupaj dobili

4. junija blagoslovitev Slovencevega doma v Slov. Bistrici!

Novе vrste bombe

Na zadnjem zborovanju angleške družbe za kemično industrijo v Londonu je tehnični svetovalec notranjega ministrstva Ashbury poročal o novi vrsti zažigalnih bomb. Po njegovih navedbah bi moglo veliko bombno letalo vzeti tudi 2000 teh bomb s seboj, ker tehtajo vsaka po 1 kg. Vsebujejo med drugim lahko vnetljiv magnezij. Vsako sekundo more letalo odvreči po 20 takih bomb, ki razmečejo kose gorečega magnezija na veliko daljavo.

Mobilizacijski načrt za avtomobile

Angleški listi objavljajo načrt prometnega ministrstva za mobilizacijo zasebnih avtomobilov v primeru vojne. Po tem načrtu bodo na primer tovorni avtomobili,

V mrežah greha

17

Štefan je bil ves nesrečen. Zdelo se mu je, da je prišel iz vic v pekel. Tolažila ga je samo misel, da bo v nedeljo šel domov in bo videl Nino.

A tudi te tolažbe je bilo konec. V četrtek mu je gospodar sporočil, da točilnica posluje tudi ob nedeljah, čeprav na videz ni odprta; gostje prihajajo namreč pri zadnjih vratih vanjo.

»V nedeljo ne bom delal!« je odločno izjavil Štefan. »Domov bom šel k materi in nevesti.«

Gospodar mu je hotel ostro odgovoriti, a se je premislil. Nekaj časa je tuhtal, potem pa dejal:

»V nedeljo te ne bom mogel pogrešati. Če že hočeš iti domov, pojdi jutri zvečer in se v soboto opoldne vrneš.«

Štefan je nekaj časa gubančil čelo in razmišljal. Potem je osorno dejal:

»Naj bo!«

Med prostim časom je šel domov in je Nini pisal. Sporočil ji je, da bo v petek zvečer prišel.

To je bilo tisto pismo, ki ga Nina ni prečitala. Štefan je hitel, da bi prišel pravočasno, ker je mislil, da ga Nina pričakuje.

Tema je že bila, ko se je ustavil voz v Pikertonu. Fant je šel naravnost k Nini.

Sprejela ga je mati. Štefanovo srce je zadrhtelo, ko je videl, da Nina ni doma.

»Kje je Nina?«

»Ni doma. Odšla je nekam.«

Spominki na sv. birmo!

Sv. birma je zakrament, zato je prav, ako daste mladini kot spominek na sv. birmo predvsem molitvenik in rožni venec!

Na zalogi imamo sledeče molitvenike:

»Angelček«

»Sveta pomlad«

»Življenje mojega življenja«

»Pri Jezusu«

»Ključek nebeški«

Posebno pa Vam priporočamo najlepši slovenski molitvenik z mnogimi barvanimi slikami »Bogu hvala«. Ta molitvenik bo za vse življenje najboljši spremljevalec Vaših otrok! Preden kupite kak drug molitvenik, si oglejte tega!

Rožne vence imamo na zalogi vseh vrst in vseh barv: steklene, koščene, lesene, biserne, v škatlicah, v usnjati torbici.

Venci za birmanke, voščeni in svileni!

Botrice, botri! Na dan sv. birme nimate časa kupovati, zato kupite te spominke že prej v prodajalnah

**TISKARNE SV. CIRILA,
MARIBOR — PTUJ**

večje ali manjše poškodbe. — Dijaki tukajšnje gimnazije so imeli 24. aprila predavanje o pogozdovanju, s katerim je bilo zvezano tudi sajenje dreves v fazaneriji. — Minuli teden je v starosti 90 let umrla najstarejša ženska M. Sobote Elizabeta Kočvar. Pogreba se je udeležilo mnogo ljudi. Naj počiva v miru! — V bližini Nemčavcev je pred dnevi padel z motornega kolesa fotograf g. Purač in se občutno poškodoval. — Kr. banska uprava bo na prošnjo društva mlatičkarjev v maju priredila tečaj za strojnike in kurjače, a po tečaju bodo izpiti.

»Kdaj se bo vrnila?«

»Mislim, da pozno. Takoj po obedu je odšla v spremstvu gospoda Pavloniša in se niti k večerji nista vrnila.«

Štefanu se je zdelo, da se svet ruši.

»Ali ni dobila mojega pisma?« je vprašal jecljaje.

Mati je zmagovalno pokazala na pismo, ki je še vedno ležalo na mizi.

»Pač, dobila ga je, a ga ni odprla. Zelo se ji je mudilo in ni imela časa za čitanje.«

Štefan je dvignil pismo in ko se je prepiral, da je res še zaprto, ga je spet vrgel na mizo.

»Prav!« je dejal topo in odšel, ne da bi se poslovil.

Če bi bil kdo Štefana vprašal pred enim mesecem, kaj bi storil v položaju, v kakršnem se je sedaj nahajal, bi mu bil morda odgovoril, da bi ubil Kazimira ali celo oba. Gotovo pa je, da bi se bil vsaj napil. Sedaj pa ni storil ne enega ne drugega. Za jezo je bil prežalosten. Vsega je prevzela neka otlopelost.

Šele sedaj se je zavedal, kako ljubi Nino. Zdelo se mu je, da je njegovo življenje brez nje izgubljeno.

A vključ temu je sklenil, da Nini ne bo pokazal svojih muk. Mož bo ter bo šel svojo pot, ne da bi se dalje menil zanjo. Morda bo obžalovala svoj korak in se hotela vrniti, a njemu je ni treba. Naj ostane pri Kazimiru in oba naj gresta na dno pekla.

V takem razpoloženju je prišel domov. Prevzela ga je misel, da ga tu vedno z veseljem sprejmejo.